

1988-ci ildə ağır yığnaqlı Zəngəzur mahalından bir karvan qalxdı. Bu nə köç karvanı idi, nə də elat karvanı. Bu karvan yurdu yağıya qalan Didərginlər karvanı idi. Bu o zamanlar idi ki, qanıçan rus imperiyası quduzlaşmış erməni faşistlərinə zəncirdən açıb üstümüzə buraxmışdı. Ona görə də silahlı quldurların qarşısında əliyalın, ac-yalavac qalanəhalinin həresi bir yana üz tutmuşdu. Bu son mənzili bəlli olmayan Didərginlər karvanında biğ yeri yenəcə tərləmiş Müşfiq də vardı. Heç kimin yolunun sonu bəlli olmasa da- Müşfiqin müqəddəsiyyə apararı bir əbədiyyət yolu var idi. O yol 1971-ci il sentyabrın 15-də Müşfiq dünyaya gələndən başlamışdı.

Vəliyev Müşfiq Ağa oğlu ulu Zəngəzurun Qafan rayonunun Kirs kəndində doğulub. 1988-ci ildə qarı düşmən Qarabağı ələ keçirmək üçün ona mane olacaq

Təəssüf ki, həmin vaxt Qubadlı, Cəbrayıl rayonları işğal olunduğundan Zəngilanın hər tərəflə əlaqəsi kəsilib. Oktyabrın 25-də düşmən ağır texnika ilə Qumlaq istiqamətindən hücumə keçib. İgidlərimiz düşmənə ölüm-dirim savaşına atılıblar. Həmin gün düşmən cəbhəsinin 3 tankı yandırılıb. Xeyli canlı qüvvəsi məhv edilib. Bu Müşfiqin son döyüşü olub.

Müşfiqin anası Səkinə xala 2005-ci ildə Azərbaycan Televiziyasının "Zirə" verilişinin aparıcı müəllifinə verdiyi müsahibədə yeganə arzusunu belə ifadə etmişdi:

"11 ildə Müşfiqim ölüb, hələ torpağına göz yaşı düşməyib, üstünə gül qoyulmayıb, məzarı ziyarət olunmayıb.

Bircə Allahdan əhdim odur ki, ilhamacan sağlığı versin, dünya düzgünlük olsun, torpaqlarımız alınsın, Müşfiqin bacıları, anası, qardaşı qəbrinə ziyarətə getsin!

Ruhların görüş yeri

qüvvəni, Qərbi azərbaycanlıları silah gücünə qovmaq qərarına gələndə Azərbaycanın manqurtlaşmış rəhbərliyi əhaliyə ərzaq, silah-sursat göndərmək, yerlərində möhkəm dayanmaq üçün yardım etmək, ideoloji iş aparmaq əvəzinə köçmələri üçün nəqliyyat vasitələri göndərdi. Beləcə düşmən feline düşən ellərimizin əhalisi pərən-pərən düşəndə 17 yaşlı Müşfiq də ata ocağından ayrı düşdü. Ailəsi ilə birlikdə Azərbaycana pənah gətirən Müşfiq Bakının Nəsimi rayonundakı 19 saylı orta məktəbdə təhsilini başa vurub Sovet Ordusu sıralarında xidmətə gedib. Müşfiq xidməti başa vurub qayıdanda azğın düşmən yurdu-muza ayaq açmışdı. Qarabağda qanlı qırğınlar törədirdi. Ona görə də Müşfiq 1992-ci ildə ölməliyə, əbədiyyətə aparan bir yolun yolculuğuna başlayıb. Könüllü olaraq cəbhəyə getmək üçün Hərbi Komissarlığa müraciət edib.

Rəhmətlik atası Ağa Vəliyev deyirdi:

"O bildirdi ki, o torpaqlar bizimdir, həm də özü öz dedə-baba yurdundan ermənilər tərəfindən qovulmuşdu. Ona görə də heç tərəddüd etmədən cəbhəyə getdi. Həm də doğulduğu bölgəyə ən yaxın olan Zəngilan rayonuna getdi. Vətən yolunda da şəhid oldu. Mən oğlumun şərəfli yolu ilə fəxr edərim, tək vətən sağolsun!"

Müşfiqin müəllimi Bayram Məmmədovun dediklərindən:

"Müşfiq mənim dayım oğlu olmaqla bərabər həm də şagirdim olub. Özü də sevimli şagirdlərimdən olub. Müşfiq həm istedadlı, həm də cəsur, qorxmaz oğlan idi. O vaxt atasının mal-mülkünü ermənilərə verməyib. Qışın çoxğununda keçilməz dağlardan keçib Naxçıvana gedib. Mal-heyvanı da təkbaşına özü ilə aparıb. Müşfiq Qafana yaxın olsun, bəbə öz kəndlərini də erməni işğalından azad edərək, - deyə Zəngilanda, Şayırlıda döyüşürdü."

Müşfiq silah -sursatın çatışmadığı, bəzən bir neçə əsgərin növbələşib bir silahlə döyüşə girdiyi vaxtlarda ruhunun, vətən sevgisinin gücünə arxalanaraq savaşırdı. O, kəşfiyyatçı idi. Ən mühüm döyüş tapşırıqlarını yerinə yetirirdi. Düşmənin döyüş mövqeləri, şəxsi heyəti barədə məlumat götürmək üçün daim kəşfiyyatda olurdu. Zəngilan rayonunun Şərikan kəndində, Kollu Qışlaq, Şatazır, Rəzdərə kəndlərində, Cəbrayılın müdafiəsində, Qubadlı rayonunun Xanlıq kəndi ətrafında gedən döyüşlərdə fəal iştirak edib. Düşmənin xeyli canlı qüvvəsini məhv edən Müşfiq qarşı tərəfin bir tankını, bir ədəd UAZ markalı avtomobilini və Belarus markalı qoşqu maşınını qənimət gətirib. Müşfiq Zəngilanda döyüşə-döyüşə Qərbi Azərbaycandakı dedə-baba torpağına da sahiblənmək niyyətindəymiş. 1993-cü il aprelin 10-da silahdaşları ilə birlikdə qədim Oğuz yurdu Qafanın 4 kəndini düşməndən təmizləyibləmiş.

Haşiyə: O, Qərbi Azərbaycanlı ananın nəşi tapılmayan oğlu Müşfiq Zəngilan rayonunda Şəhid olmuşdu. Döyüş yoldaşları meyiti atəş altından çıxara bilmədikləri üçün nişanalanmış bir ağac dibində dəfn ediblər ki, torpaqlarımız işğaldan azad olunanda gəlib tapalar. Şükür, 44 Günlük zəfər müharibəsindən sonra döyüş yoldaşları Müşfiqin nəşini gətirib Zəngilan Şəhidlər Xiyabanında dəfn ediblər. O günü görmək Səkinə xanıma nəsib olmasa da, onun arzusu 15 ildən sonra çin olub.

Avqustun 9-da Azərbaycan Respublikasının Qeyri- Hökumət Təşkilatlarına Dövlət Dəstəyi Agentliyinin dəstəyi, "Hərbi Mövzular üzrə İxtisaslaşmış Jurnalistlər" İctimai Birliyinin təşkilatçılığı ilə Müşfiqin doğmalarının qohumlarının və Qafan Rayon İcmasının üzvləri Zəngilan Şəhidlər Xəbərini ziyarət ediblər. Güllövşə Məmişova qardaşının mərmər məzar daşı ilə baş-baş verib göz yaşı axıdib.

Hərbi Jurnalistlər Birliyi İdarə Heyətinin sədri Tamxil Ziyəddinoğlu Müşfiq Vəliyevin keçdiyi şərəfli döyüş yolundan danışib. Misir Aslanov və şair şair Ramazan Səməroğlu bu müqəddəs ziyarətin təşkilatçılarını Kirs- Kurud camaatı adından minnətdarlığını bildirib.

Şəhidin qardaşı Bəhrəm Vəliyev zəhmət çəkib uzaq yoldan Şəhid qardaşlarının ziyarətinə gələnlərə ailələri adından təşəkkür edib. Şəhid ailələrinə göstərdiyi qayğıya görə Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevə minnətdarlığını bildirib.

Ziyarətçilər Müşfiqlə "keçən" bir günü əbədləşdirmək üçün xatirə şəkilli çəkdiriblər. Beləcə Səkinə xalının, Ağə dayının, qızları Tamaşa və oğulları Müşfiqin ruhlarının görüş yerində duyğulu anlar yaşanıb. Qəbir ziyarətindən sonra Müşfiq Vəliyevin adına ehsan süfrəsi açılıb.

"Ədalət"

ƏDALƏT •

15 avqust 2025-ci il